

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA WE WROCŁAWIU**
50-413 Wrocław, ul. Walońska 3-5
tel.(071)34 05 920, fax (071)34 05 922
e-mail: wroclaw@uokik.gov.pl

RWR 430-1/13/JM/

Wrocław, 1 marca 2013 r.

DECYZJA RWR 3/2013

Na podstawie 106 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331 ze zm.) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy i § 2 pkt 5 w związku z § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 lipca 2009 r. w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz.U. Nr 107, poz. 887), po przeprowadzeniu postępowania w sprawie nałożenia na DobraLokata Sp. z o.o. we Wrocławiu, kary pieniężnej za nieudzielenie informacji, żądanych na podstawie art. 50 ww. ustawy

- działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów -
nakłada się na ww. Przedsiębiorcę **karę pieniężną**, w wysokości **8.176,40 złotych** (słownie: osiem tysięcy sto siedemdziesiąt sześć złotych 40/100), co stanowi równowartość 2.000 euro (słownie: dwa tysiące euro) za nieudzielenie informacji żądanych na podstawie art. 50 ww. ustawy w toku postępowania wyjaśniającego w sprawie wstępnego ustalenia, czy w związku z działalnością prowadzoną przez DobraLokata Sp. z o.o. z siedzibą we Wrocławiu, nastąpiło naruszenie uzasadniające wszczęcie postępowania w sprawie zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów lub czy miało miejsce naruszenie chronionych prawem interesów konsumentów uzasadniające podjęcie działań określonych w odrębnych ustawach (sygn. sprawy RWR 403-42/12/JM).

UZASADNIENIE

1. Postanowieniem Nr 175/2012 z dnia 23 sierpnia 2012 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, dalej: „Prezes Urzędu”, wszczął postępowanie wyjaśniające mające na celu wstępne ustalenie, czy w związku z działalnością prowadzoną przez Spółkę DobraLokata Sp. z o.o. we Wrocławiu, dalej: „Spółka”, nastąpiło naruszenie uzasadniające wszczęcie postępowania w sprawie zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów lub czy miało miejsce naruszenie chronionych prawem interesów konsumentów, uzasadniające podjęcie

działań określonych w odrębnych ustawach.

W związku z wszczętym postępowaniem wyjaśniającym, pismem z dnia 24 sierpnia 2012 r., Spółka została wezwana przez Dyrektora Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów we Wrocławiu (dyrektor delegatury działa w imieniu Prezesa Urzędu), dalej: „Urząd”, do przesłania w terminie 14 dni od dnia otrzymania pisma następujących informacji i danych:

- 1) przedstawienia aktualnych wzorców umów, stosowanych przez Spółkę przy zawieraniu umów z konsumentami określających warunki udzielania pożyczek, kredytów oraz zakładania lokat wraz z podaniem daty wprowadzenia wzorców do obrotu;
- 2) podania liczby umów zawartych z konsumentami w roku 2011 i pierwszej połowie 2012;
- 3) wskazania terytorialnego zasięgu działania Spółki;
- 4) nadesłania wszystkich materiałów reklamowych (niezależnie od ich nośnika, np. banery, ulotki, woblerki, reklamy w prasie, bilbordy, itd.), stosowanych przez Spółkę i dotyczących produktów i usług oferowanych konsumentom.

Jednocześnie Urząd podał, iż powyższe informacje niezbędne są dla ustalenia czy nastąpiło naruszenie uzasadniające wszczęcie postępowania w sprawie zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów lub czy miało miejsce naruszenie chronionych prawem interesów konsumentów, uzasadniające podjęcie działań określonych w odrębnych ustawach.

(Dowód: akta sprawy RWR 403-42/12/JM, karta nr 2-3)

2. W odpowiedzi Spółka w piśmie z dnia 7 września 2012 r. podała, iż **(tajemnica przedsiębiorstwa)**.

(Dowód: akta sprawy RWR 403-42/12/JM, karta nr 14-15)

3. Pismem z dnia 18 września 2012 r., doręczonym w dniu 20 września 2012 r., Urząd wystąpił o doprecyzowanie nadesłanych przez Spółkę informacji oraz o podanie danych dotyczących:

- umów pożyczek gotówkowych, w których pożyczkobiorcą była Spółka,
- umów pożyczek gotówkowych udzielanych przez Spółkę,
- działalności Spółki.

W piśmie tym Spółka została wezwana także do przesłania po 10 przykładowych kopii umów pożyczki, które zawarła w latach 2011 i 2012 jako pożyczkodawca.

(Dowód: akta sprawy RWR 403-42/12/JM, karta nr 16-17)

4. W odpowiedzi, pismem z dnia 27 września 2012 r., asystentka zarządu Spółki podała, iż w dniach 22-28 września 2012 r. cyt.: „(...) właściciel firmy a zarazem Prezes Zarządu i jedyna osoba mogąca odpowiadać na wszelkie pisma urzędowe pozostaje na urlopie wypoczynkowym. Proszę zatem o przedłużenie wyznaczonego 7 dniowego terminu do 14 dni, aby można było odpowiedzieć na przesłane pismo”. Zaproponowany przez Spółkę termin upłynął dnia 4 października 2012 r.

(Dowód: akta sprawy RWR 403-42/12/JM, karta nr 30)

5. W dniu 2 października 2012 r. z Urzędem telefonicznie skontaktował się pan Wojciech Dziedzic, Prezes Zarządu Spółki, który zobowiązał się dostarczyć osobiście wszystkie dokumenty, o których mowa w ww. piśmie z dnia 18 września 2012 r. Ze względu na fakt, iż w wyznaczonym terminie dokumenty nie wpłynęły, pismem z dnia 12 października 2012 r., doręczonym w dniu 15 października 2012 r., wezwano Spółkę do ich przesłania.

(Dowód: akta sprawy RWR 403-42/12/JM, karta nr 53)

6. W dniu 19 października 2012 r. do Urzędu wpłynęło pismo Spółki, z którego wynika, iż **(tajemnica przedsiębiorstwa).**

(Dowód: akta sprawy RWR 403-42/12/JM, karta nr 54-84)

7. W celu uszczegółowienia powyższych informacji oraz wyjaśnienia rozbieżności do Spółki zastało wystosowane w dniu 25 października 2012 r. pismo o przesłanie, w terminie 7 dni od daty otrzymania pisma, następujących informacji i danych cyt:

(tajemnica przedsiębiorstwa).

W dniu 14 listopada 2012 r. zostało wystosowane do Spółki ponaglenie do udzielenia odpowiedzi na pismo Urzędu z dnia 25 października 2012 r. Przedmiotowe pismo zostało doręczone w dniu 15 listopada 2012 r.

(Dowód: akta sprawy RWR 403-42/12/JM, karta nr 85, 90)

8. Pismem z dnia 12 listopada 2012 r. Spółka odpowiadając na pismo Urzędu z dnia 25 października 2012 r. podała cyt.: „(...) iż ze względów technicznych nie jesteśmy w stanie przesłać we wskazanym terminie żądanych informacji. Odpowiemy na przesłane pismo do 30.11.2012 r. Wynika to z faktu, iż oryginały dokumentów księgowych znajdują się w biurze naszego Doradcy Podatkowego i Księgowego w Starachowicach”. Pismo to zostało podpisane przez Prezesa Spółki, który, zgodnie z wypisem z KRS, jest upoważniony do samodzielnej reprezentacji Spółki.

(Dowód: akta sprawy RWR 403-42/12/JM, karta nr 91, akta sprawy RWR 430-1/1/JM, karta nr 9)

9. Podkreślić należy, iż każde wystąpienie do Spółki o udzielenie informacji i danych następowało na podstawie art. 50 ust. 1 ww. ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, dalej: „ustawa o ochronie (...)”, na adres ul. Chrzanowskiego 54 lok 4, 51-141 Wrocław. Zgodnie bowiem z wypisem z KRS nr 0000342885 jest to adres siedziby Spółki.

Jednocześnie w każdym z pism Spółka była informowana o treści:

- art. 106 ust. 2 pkt 2 ww. ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, zgodnie z którym za nieudzielenie informacji żądanych przez Prezesa Urzędu (dyrektor Delegatury działa w imieniu i z upoważnienia Prezesa) informacji lub udzielenia informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd, Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 50 000 000 euro,

- art. 108 ust. 1 pkt 3 tej ustawy, zgodnie z którym Prezes Urzędu może nałożyć karę w wysokości do pięćdziesięciokrotności przeciętnego wynagrodzenia na osobę pełniącą funkcję kierowniczą lub wchodzącą w skład organu zarządzającego przedsiębiorcy, jeśli osoba ta umyślnie albo nieumyślnie nie udzieliła informacji lub udzieliła nieprawdziwych bądź wprowadzających w błąd informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 50 wymienionej ustawy.

(Dowód: akta sprawy RWR 403-42/12/JM, karta nr 2-3, 16-17, 53, 85, 90)

10. Z uwagi na brak odpowiedzi na pisma Prezesa Urzędu z dnia 25 października 2012 r. i z dnia 14 listopada 2012 r., pomimo deklaracji Spółki, iż wymagane w ww. pismach informacje i dokumenty prześle do dnia 30 listopada 2012 r., postanowieniem nr 2/2013 z dnia 2 stycznia 2013 r., wszczęto postępowanie w sprawie nałożenia na DobraLokata Sp. z o.o. we Wrocławiu, kary pieniężnej za nieudzielenie informacji, żądanych przez Prezesa Urzędu Ochrony

Konkurencji i Konsumentów na podstawie art. 50 ww. ustawy o ochronie (...), w toku postępowania wyjaśniającego w sprawie wstępnego ustalenia, czy w związku z działalnością prowadzoną przez DobraLokata Sp. z o.o. z siedzibą we Wrocławiu, nastąpiło naruszenie uzasadniające wszczęcie postępowania w sprawie zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów lub czy miało miejsce naruszenie chronionych prawem interesów konsumentów uzasadniające podjęcie działań określonych w odrębnych ustawach.

Jednocześnie postanowieniem nr 2/2013 z dnia 2 stycznia 2013 r. w poczet dowodów postępowania zaliczono następujące materiały zgromadzone w postępowaniu wyjaśniającym, sygn. akt RWR 403-42/12/JM:

- pisma Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Delegatury we Wrocławiu z dnia 24 sierpnia 2012 r., z dnia 18 września 2012 r., z dnia 12 października 2012 r. wraz ze zwrotnym potwierdzeniem odbioru, z dnia 25 października 2012 r., z dnia 14 listopada 2012 r. roku wraz ze zwrotnym potwierdzeniem odbioru,
- pisma Spółki DobraLokata Sp. z o.o. we Wrocławiu z dnia 7 września 2012 r. wraz z załącznikiem, z dnia 27 września 2012 r., z dnia 18 października 2012 r., z dnia 12 listopada 2012 r.

(Dowód: akta sprawy RWR 430-1/1/JM, karta nr 1-4)

12. W dniu 21 stycznia 2013 r., do sprawy RWR 403-42/12/JM wpłynęło pismo Spółki z dnia 15 stycznia 2013 r., w którym udzieliła ona odpowiedzi na pytania postawione w ww. pismach Prezesa Urzędu z dnia 25 października 2012 r. i z dnia 14 listopada 2012 r.

W piśmie tym Spółka wskazała, iż cyt.: **(tajemnica przedsiębiorstwa).**

Postanowieniem nr 23/2013 z dnia 11 lutego 2013 r. pismo Spółki z dnia 15 stycznia 2013 r. zaliczono w poczet dowodów niniejszej sprawy.

(Dowód: akta sprawy RWR 430-1/1/JM, karta nr 5-6, 15-16, akta sprawy RWR 403-42/12/JM, karta nr 92-145)

Mając na uwadze powyższe ustalenia, Prezes Urzędu zważył, co następuje:

Stosownie do art. 50 ust. 1 ustawy o ochronie (...), na przedsiębiorcach oraz związkach przedsiębiorców ciąży obowiązek przekazywania wszelkich koniecznych informacji i dokumentów na żądanie Prezesa Urzędu.

Zgodnie natomiast z art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie (...), Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 50 000 000 euro, jeżeli przedsiębiorca ten chociażby nieumyślnie nie udzielił informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 12 ust. 3, art. 19 ust. 3 lub art. 50 ustawy o ochronie (...), bądź udzielił nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji.

W myśl art. 4 pkt 1 ustawy o ochronie (...), ilekroć w ustawie jest mowa o przedsiębiorcy, oznacza to przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej. Natomiast art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (j.t. Dz. U. z 2010 r. Nr 220, poz. 1447 ze zm.) stanowi, iż przedsiębiorcą w rozumieniu tej ustawy jest, m.in., osoba fizyczna, wykonująca we własnym imieniu działalność gospodarczą.

DobraLokata Sp. z o.o. jest spółką prawa handlowego i prowadzi działalność gospodarczą na podstawie wpisu do rejestru przedsiębiorców KRS pod numerem 0000342885 (akta sprawy

RWR 430-1/13/JM, karta nr 7-14). A zatem - w świetle powyższego – Spółka jest przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 pkt 1 ustawy o ochronie (...). Tym samym jest obowiązana - na podstawie art. 50 ust. 1 tej ustawy - do przekazywania wszelkich koniecznych informacji i dokumentów na żądanie Prezesa Urzędu, pod sankcją możliwości nałożenia kary pieniężnej na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie (...).

Obowiązek udzielenia informacji powstaje po stronie przedsiębiorców, gdy żądanie skierowane przez Prezesa Urzędu spełnia wymagania określone w art. 50 ust. 2 ustawy o ochronie (...), a zatem zawiera wskazanie zakresu żądanych informacji, celu żądania, terminu udzielenia informacji oraz pouczenie o sankcjach za nieudzielenie informacji lub za udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd (wyrok Sądu Najwyższego z 7 kwietnia 2004 r. sygn. akt III SK 31/04, OSNP 2005 nr 4, poz. 60).

Po stronie Spółki – jako przedsiębiorcy, powstał prawny obowiązek udzielenia odpowiedzi na kierowane do niej wezwania, gdyż zawierały one wymienione wyżej elementy, tj.: zakres żądanych informacji, cel ich żądania, termin udzielenia informacji oraz pouczenie o sankcjach przewidzianych w art. 106 i art. 108 ustawy o ochronie (...).

Należy zauważyć, że pisma zostały Spółce skutecznie doręczone:

- pierwsze z dnia 25 października 2012 r. – Spółka w swoim piśmie z dnia 12 listopada 2012 r. zobowiązała się do udzielenia odpowiedzi na pismo Prezesa z dnia 25 października 2012 r.,
- drugie z dnia – 15 listopada 2011 r. odebrane przez asystentkę zarządu (zwrotne poświadczenie odbioru).

Strona ostatecznie udzieliła odpowiedzi na ww. pisma Prezesa Urzędu, jednak dopiero po wszczęciu niniejszego postępowania.

Zgodnie z utrwalonym w tej kwestii stanowiskiem, udzielenie odpowiedzi na wezwanie Prezesa Urzędu **po upływie** wyznaczonego terminu, może być podstawą nałożenia kary. Jak wskazano w piśmiennictwie: „*Bezskuteczny upływ tego terminu należy oceniać tak samo jak brak udzielenia informacji Prezesowi UOKiK. Tym samym stanowi to podstawę do nałożenia kary, o której mowa w art. 106 ust. 2 pkt 2 u.o.k.k. Jeśli bowiem ustawa upoważnia Prezesa UOKiK do wskazania terminu udzielenia informacji - jako naruszenie obowiązku wynikającego z komentowanego przepisu traktować należy także zwłokę w udzieleniu Prezesowi żądanych informacji, a nie tylko ich nieudzielenie (zwłaszcza mające postać wyraźnej odmowy ich udzielenia). Przyjęcie przeciwnej interpretacji art. 50 u.o.k.k. pozostawałoby w sprzeczności z kryteriami racjonalności, które powinny być brane pod uwagę przy wykładni prawa. Dopuszczenie do przeciągania w czasie udzielenia przez przedsiębiorcę informacji żądanych przez Prezesa UOKiK poza termin (względnie terminy) przezeń wyznaczony (wyznaczone), skutkowałoby możliwością bezkarnego blokowania przez przedsiębiorcę zadań Prezesa UOKiK, określonych przepisami ustawy*”. (K. Kohutek, Komentarz do art. 50 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, LEX, stan prawny: 2008.03.31).

Niezależnie od powyższego wskazać należy, iż o celowości nałożenia kary pieniężnej w niniejszej sprawie przesądził fakt, że Spółka sama zadeklarował termin, w jakim udzieli odpowiedzi i nie dotrzymała go. Nie wystąpiła także prośbą o przedłużenie tego terminu ze względu na okoliczności wskazane w piśmie z dnia 15 stycznia 2013 r. Nie można przy tym nie zauważyć, iż Spółka już raz zwlekała z udzieleniem odpowiedzi na pisma Prezesa Urzędu (patrz pkt 3-5 uzasadnienia decyzji).

Prezes Urzędu uznał, że brak odpowiedzi na dwa kolejne pisma (odebrane przez Spółkę) stanowi podstawę do nałożenia kary pieniężnej, w myśl art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

W świetle ustalonego powyżej stanu faktycznego bezspornym jest, iż pomimo ciężącego

na Spółce prawnego obowiązku udzielenia stosownych informacji odmówiła ona jego wypełnienia. Istotnym jest także, iż Spółka działała w tym zakresie umyślnie, gdyż co najmniej przewidując możliwość naruszenia przepisu art. 50 ustawy o ochronie (...) godziła się na to, odmawiając przekazania żądanych przez Prezesa Urzędu informacji.

Jak już wcześniej zaznaczono, przepisy dotyczące nakładania kary pieniężnej, obejmują swym zakresem nie tylko nieudzielenie, ale i zwłokę w udzielaniu Prezesowi Urzędu żądanych przez niego danych. Przemawiają za tym przede wszystkim względy racjonalności, wyrażające się sprzeciwem wobec blokowania przez przedsiębiorcę wykonywania zadań organu antymonopolowego. Przekazywanie przez przedsiębiorcę odpowiednich danych służyć ma przede wszystkim sprawnemu i efektywnemu przeprowadzeniu postępowania administracyjnego. Rozwiązanie przewidziane w art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie (...) ma więc na celu zdyscyplinowanie uczestników i ekonomię postępowania prowadzonego w interesie publicznym. Kary pieniężne nakładane przez Prezesa Urzędu w związku z nieudzieleniem informacji mają zarówno charakter represyjny (nakładane są za naruszenie ustawowego obowiązku udzielania informacji na żądanie Prezesa Urzędu), jak i prewencyjny (mają zapobiegać podobnym naruszeniom w przyszłości i zniechęcać do naruszania prawa). Samo zagrożenie karą pieniężną, czyli potencjalna możliwość nałożenia kary przez Prezesa Urzędu, nadaje im charakter dyscyplinujący. W interesie publicznym leży zapobieganie sytuacjom, w których przedsiębiorcy poprzez nieudzielenie informacji opóźniają lub uniemożliwiają Prezesowi Urzędu realizację zadań ustawowych.

Zgodnie z art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie (...) Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 50 000 000 euro za naruszenia proceduralne. Nałożenie kary na podstawie tego przepisu odbywa się w trybie uznania administracyjnego, co oznacza, że o jej wysokości decyduje w konkretnej sprawie Prezes Urzędu w oparciu między innymi o kryteria wskazane w art. 111 ustawy o ochronie (...). Stosownie do tego uregulowania przy ustalaniu wysokości kar pieniężnych należy uwzględnić w szczególności okres, stopień oraz okoliczności obecnego i uprzedniego naruszenia przepisów ustawy o ochronie (...).

Ustalając wysokość kary dla Spółki Prezes Urzędu wziął pod uwagę kryteria wskazane we wskazanym powyżej przepisie, w tym także stopień jej zawinienia. Strona, mimo skierowanego do niej pisma z dnia 25 października 2012 r. oraz ponaglenia do udzielenia na nie odpowiedzi (pismo z dnia 14 listopada 2012 r.), a także własnej deklaracji, iż wywiąże się z tego obowiązku do dnia 30 listopada 2012 r., nie udzieliła odpowiedzi w terminach zakreślonych zarówno w ww. pismach Prezesa Urzędu, jak i przez samą Spółkę. Ignorowanie wezwań kierowanych przez Prezesa Urzędu, świadczy o lekceważącym stosunku do obowiązujących przepisów. Podkreślić przy tym należy, iż wcześniej Spółka również nie wywiązała się w terminie z nałożonego na nią obowiązku (patrz pkt 3-5 uzasadnienia decyzji).

Strona miała świadomość, że prowadzone jest postępowanie wyjaśniające w sprawie wstępnego ustalenia, czy w związku z działalnością prowadzoną przez Spółkę, nastąpiło naruszenie uzasadniające wszczęcie postępowania w sprawie zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów lub czy miało miejsce naruszenie chronionych prawem interesów konsumentów uzasadniające podjęcie działań określonych w odrębnych ustawach. Ponadto w każdym piśmie Prezesa Urzędu Spółka była informowana o potencjalnej wysokości kary, jaka może być wymierzona za nieudzielenie informacji żądanych przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów na podstawie art. 50 ww. ustawy o ochronie (...).

Prezes Urzędu ustalając karę miał też na względzie okoliczność, że zachowanie Spółki doprowadziło do zbędnego wydłużenia czasu trwania ww. postępowania wyjaśniającego (sygn.

RWR 403-42/12/JM) i utrudniło Prezesowi Urzędu prowadzenie postępowania dowodowego. Wymierzając karę, Prezes Urzędu miał na uwadze, że jest to pierwsze naruszenie przepisów przedmiotowej ustawy przez Spółkę.

W związku z powyższym, Prezes Urzędu nałożył na Spółkę karę pieniężną w wysokości **8.176,40 złotych** (słownie: osiem tysięcy sto siedemdziesiąt sześć złotych 40/100), co stanowi równowartość 2.000 euro (słownie: dwa tysiące euro). Wartość euro została przeliczona na złote według średniego kursu walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu 31 grudnia 2012 r., zgodnie z którym kurs euro wynosił 4,0882 zł. Stosownie bowiem do art. 5 ustawy o ochronie (...), wartość euro, o której mowa w przepisach ustawy, podlega przeliczeniu na złote według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez NBP w ostatnim dniu roku kalendarzowego poprzedzającego rok zgłoszenia zamiaru koncentracji lub nałożenia kary.

W ocenie Prezesa Urzędu wymierzona kara pieniężna jest adekwatna do stopnia zawinienia, zaś jej wysokość jest na tyle dolegliwa dla Przedsiębiorcy, że skutecznie zapobiegnie naruszeniom ustawy o ochronie (...) przez ten podmiot w przyszłości. Nałożona kara spełnia równocześnie funkcję prewencji ogólnej, zniechęcając do naruszania prawa również przez innych przedsiębiorców.

Mając powyższe na uwadze należało orzec jak w sentencji.

Zgodnie z art. 112 ust. 3 ustawy o *ochronie konkurencji i konsumentów*, karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie:
NBP O/O Warszawa 51 1010 10100078 7822 31000 000.

POUCZENIE: Stosownie do art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479²⁸ § 2 kodeksu postępowania cywilnego – od niniejszej decyzji służy odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatura we Wrocławiu.

Z up. Prezesa UOKiK
Dyrektor UOKiK Del. Wrocław
Zbigniew Jurczyk